

Zpravodaj Klubu kaktusářů Astrophytum Brno

AZET

2/2018

Zčinnosti klubu – členské a výborové schůze

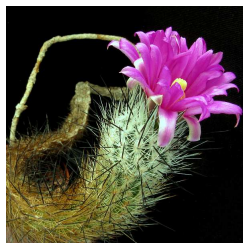
Výroční schůze a náležitosti

Volná tribuna

Společenská kronika

Sympóziium na pokračování – dokončení

Kytka čísla: *Gymnocactus subterraneus* od Rudolfa Moulise

My čekali jaro...

...a zatím přišel mráz. I tentokrát začínám písničkou. Český text všech tří variant, které znám, začíná těmito slovy. Nic nevádí, že se posléze varianty rozcházejí. Stejně se na konci sejdou ve velmi podobné pointě.

Po mírné zimě byl přelom února a března mrazivý. Patří to k zimě, ačkoliv rozsah byl neobvyklý. Sněhu však bylo spíše méně. Prodloužené předjaří. Kdy a jak přijde jaro?

Divná doba. Nemáme pořádnou vládu a nějak se nedaří, aby to dali dohromady, když máme devatero straniček a všichni se chtějí prosadit. Když ne já, tož ani oni. Přivádí mě to k myšlence, že je to dobře a vlastně ani žádnou vládu nepotřebujeme. Ten orgán skoro nic nedělá, tedy neškodí, jen si tiše přežívá v očekávání, co bude dál (nějaká forma hibernace, zimního spánku) a nás obyčejných lidí se to nikterak viditelně nedotýká. No řekněte, není nakonec toto lepší, než kdyby něco vymysleli?

Začátek března – na Slovensku zavražděn novinář, který strkal svůj mladý sympatický nos mezi darebáky, politika a mafie... I tady začínáme dohánět svět. Prezident Zeman se znovu usadil na pomyslný trůn. Nic divného, že jeho inaugurační projev opět vyvolal u mnohých komentátorů nevoli. I v cizině je vidět, že se mnoho tradičních zvyklostí boří a dokonce staví na hlavu. Čím větší hovadina, tím větší šance na úspěch a ohlas. I v Rusku volí prezidenta. Psi štěkají, karavana jde dál.

Jo – a taky byla olympiáda. V Koreji. Několik našich úspěchů výrazně převládala snowboardistka Ester Ledecká, když na vypůjčených lyžích v prasklé botě vyhrála i obří slalom. Vyvolalo to radost i svým způsobem poprask a ta mladá dáma sklízí včel zasloužený obdiv. A můžeme se zamýšlet nad tím, čím to je, proč se někomu daří a jinde to skrýpe nebo prokluzuje řemen. A kam se poděla základna naší tělovýchovy a sportu? Odpověď se nabízí. My však v Azetu nepoužíváme vulgární označení zaoblených částí lidského těla a navíc zde stejně na mimotématické mudrování není místo.

Říkají a píší, že je zase období chřipkové epidemie, nastává doba jarní touhy a pro někoho prý i jarní únavy. Období půstu, očisty, přípravy na nový vegetační a hospodářský rok. I pro nás kaktusáře. Čeká nás obvyklý program, jak ukázala výroční členská schůze. Nicméně nezůstáváme spát. Dozvíte se už v tomto čísle, že připravovaná výstava bude v novém kabátě díky spolupráci s mladými designéry. To ostatně uvidíte už docela zakrátko.

I tentokrát upřímně děkuji všem přispěvatelům za články a obrázky.

Písnička nám končí. Dvě verze takto: ...*Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací.* A ta Strakova takto: ...*Někdy dobrá vůle zkrátka nestačí.*

A ta moje takto: Někdy ten, kdo chce a potřebuje roubovat, protože je pokročilý čas, vyleze ven, udělá dva rouby a pak se vrátí domů rád, že zmrzlými prsty odemkne dveře. Sibíř hadra. Máme 18. březen. Tak jo, jdu místo toho psát Azet. Nad klávesnicí je o dvaadvacet stupňů více a nefouká tu ledový vítr.

A zhruba o měsíc později můžeme říci, že jaro nastoupilo docela prudce, teploty po několika dnů překonávají rekordy, vše náhle vyrazilo, raší, co může. Stromy kvetou skoro najednou, nikoli postupně, jak bývalo obvyklé ještě nedávno. Prší však velmi málo. Suché větry od jihovýchodu vláhu nenesou... No a já vám nesu písnička a obrázky.

Pohoda, hezký den

Josef

Schůze výboru 16. ledna 2018

Výbor klubu se sešel v úplném obsazení u předsedy Petra Metely. Program byl docela pestrý. Objevila se nová možnost, kde uspořádat příští sympóziu, podíváme se tam a zkusíme domluvit. Minulá schůze s přednáškou byla hodnocena ke spokojenosti. Bylo dobře slyšet, obrázky pěkné a protože to byla jen půlka cesty, dá se očekávat pokračování o Chile. Členové výboru přednesli návrhy svých výročních zpráv a plánů. Připravujeme volnou tribunu v obdobném stylu jako v předchozích letech. Máme návrh přednášejících téměř do konce roku, budeme potvrdovat a ladit. Trochu se rýsují i přednášející na říjnové sympóziu. Pokud jde o výstavu, byla k ní dlouhá diskuse. Budeme asi spolupracovat s grafikem Bukáčkem. Připravíme tisk malých plakátků. Radek Čech přinesl pár informací z redakční rady časopisu Kaktusy.

Nakonec jsme poblahopřáli Pavlu Novákovi k narozeninám a skončilo se jako obvykle občerstvením a povídáním o všem možném i nemožném.

Výroční členská schůze s volnou tribunou 2. 2. 2018

Tradiční výroční schůze proběhla jako obvykle první únorový pátek. Schůzi zahájil předseda Petr Metela přednesením návrhu programu schůze, který předložil ke schválení přítomným členům. Hlasováním byl program odsouhlasen.

Následovaly zprávy funkcionářů výboru. Začal Jiří Kolařík zprávou o činnosti. Přečetl ji za nepřítomného Radka Čecha, který ji byl připravil.

Následovala zpráva o hospodaření. Tu přečetla Jana Čechová ve funkci pokladnice. Ze zprávy vyplývá, že hospodaření bylo vyrovnané a plánovaný rozpočet byl dodržen.

Pokračoval Pavel Novák zprávou revizní komise (Stuchlík a Novák). Zpráva oznámila soulad s plány činnosti i hospodaření.

Následoval plán činnosti klubu na rok 2018. I ten přednesl Jiří Kolařík místo Radka Čecha, který ji připravil.

Závěrem přečetla Jana Čechová návrh plánu hospodaření (rozpočtu) na rok 2018. Ten má být vyrovnaný ve výši 148 000 Kč.

Po přečtení těchto zpráv, jejichž úplné znění najdete dále v listu, vyzval předseda Petr Metela přítomné členy k diskusi. Přihlásil se František Chládek s připomínkou či dotazem k termínu zájezdu. Bude to v obvyklém termínu začátkem září.

Navázal Jiří Kolařík, kterému termín vyhovuje a hodlá se zúčastnit.

Další připomínkou, dotazem či návrhem byla otázka na webové stránky. Diskutující navrhl, že by web mohl mít pokročilý obsah, mimo jiné např. e-shop nebo diskusní fórum. Petr Metela vysvětlil, že elektronický obchod nikoli, protože podnikání není předmětem činnosti klubu a ani do budoucna není takový záměr. Otázka krásné moderní webové stránky byla už v minulosti řešena a nyní máme funkční web. Z úst diskutujícího vyzněl určitý náznak opovržení. Podle zkušeností se ani nedá předpokládat zájem o diskuse. To dokazuje i Facebook. Možnosti k diskusím však existují a kdo má zájem, najde si své fórum mezi existujícími. Navíc by byla nutná moderátorská práce a není, kdo by to dělal. Proto hodláme pokračovat s webem ve statické formě. Pavel Novák připomněl, že odborné diskuse se po prvotním navázání kontaktu již zpravidla vedou na individuální úrovni. Nicméně vývoji se nebráníme a přizpůsobíme se nastalým potřebám.

Další diskuse nebyla, proto bylo navrženo hlasovat najednou o všech zprávách. Hlasování odsouhlasilo přečtená znění.

Jiří Kolařík oznámil nabídku sbírky z pozůstalosti ze Znojma. Kontak má k dispozici.

Jiří rovněž oznámil úmrtí pana Lavranose, který se dožil 91 roku a můžeme si jej pamatovat i z jeho návštěvy Brna.

Následovalo slosování vstupenek. Cen bylo hojně, poskytl je pánové Chládek, Chloupek a Drápela, za což jim výbor klubu děkuje.

Volnou tribunu začal Tomáš Lachký (foto vlevo) představením sbírky své a jeho přítelkyně. Svých 160 obrázků nejprve nechtěl komentovat kvůli nachlazení, nicméně jsme jej přesvědčili, že „němý film“ není to pravé a nakonec to přece šlo ke spokojenosti. Obrázky

byly zdařilé a alespoň s řídkým slovním doprovodem to bylo nakonec příjemné. Obrázky byly kvalitní a hezké. Tomáše ostatně známe jako autora úspěšných snímků z každoroční soutěže o fotku na plakát. Ten to příspěvek trval necelou půlhodinu.

Pokračoval pan Křivánek (foto vpravo) fotografiemi souvisejícími s činností klubu. Připomenuli jsme si přípravu výstavy. Dále následovaly fotografie rostlin buď novějších nebo nějakým způsobem zajímavých. Mám rád fotky rostlin s příběhem a myslím, že nejsem sám. Takových minipříběhů jsme si užili řádku. Sortiment rostlin – vzácnějších i běžných –, které jsme viděli, byl docela pestrý. Obrázky pocházely z vlastní sbírky i se sbírek přátel. Myslím, že každý si našel své oblíbenec. Příspěvek zabral deset minut.

Po nahlédání dodané prezentace a jejím spuštění jsme přivítali pana Mrkvu, jehož sbírku umístěnou v panelákovém bytě na sídlišti Lesná již známe z minulých let. Volná kultura na balkoně tam přežívá docela úspěšně a je vidět, že přednášející vytvořil svým rostlinám takové podmínky, aby úspěšně přežily a poskytovaly radost v každém ročním období. Není nad podvečerní posezení na balkoně se skleničkou vína. Za velmi cenné považuji praktické rady a zkušenosti z celoročního venkovního pěstování. Největším problémem bývají dlouhá období veder a nedostatečná vzdušná vlhkost. Naštěstí proudící vzduch ve výšce šestého poschodí situaci poněkud mírní. Štěrkový substrát umožní optimální přežívání. Horninu volíme podle svého vkusu. Kromě kaktusů pěstuje třeba i delospermy. Ani v této dvacetiminutové minipřednášce nechyběly rostliny s příběhem.

Nakonec jsem svou troškou, byť mírně mimotematickou, přispěl ještě já. Přihlášených bylo málo, čas ještě nějaký zbýval, tak jsem povykládal o návštěvě úžasné botanické zahrady – Project Eden – poblíž města St. Austell v anglickém hrabství Devon. Na místě jámy po kaolínovém dole vybuodovali Angličané bizarní bublinovité plastové skleníky. Větší z nich je určen pro tropickou vegetaci a ten menší pro subtropickou neboli středozemní. Kromě rostlin, počasi a pár živočichů tam lze vidět třeba ukázkou, jak se původně vyráběla guma ze šťávy fikusů a podobné zajímavůstky. Protože jsem tam však jako dozor doprovázel skupinu školní mládeže a kvůli určitým problémům jsme museli prohlídku urychlit, nestačil jsem si, bohužel, už projít biotopy, které mě zajímaly nejvíce – tedy Kalifornii a jižní Afriku. Konec tohoto příspěvku vyzněl jako přání, že kdyby někdo tuto atrakci navštívil, potěšilo by mě, kdyby mi alespoň ukázal obrázky toho, oč jsem přišel.

Tím skončila letošní volná tribuna. Přednášející dostali místo obvyklého dárku – paměťového média – tenkrát krabičku hnojiva Kristalon na květ a plod. Myslím, že potěší každého pěstitele.

Schůze výboru 13. 2. 2018

Schůze se sešla na obvyklém místě, leč v poněkud neobvyklé sestavě. Přibyli Jarka Životská a Roman Bukáček s Anežkou. Důvod napoví třeba tato hříčka: Schůze se dlouze, ne však pouze, leč tuze zabývala výstavou. Netuhněte v hrůze, pokouším se pouze o rým z nouze v touze oživit zprávu napsanou. Čas se krátí, a ačkoli zima stále nekončí, je třeba zabývat se přípravou výstavy. Mladí spolupracovníci přinesli inovativní návrhy a slíbili připravit konkrétní nabídku i s tím, že se mezitím podívají na místo, jak vypadají prostory, aby nás v květnu něco nepříjemně nepřekvapilo.

Dále jsme ohodnotili minulou (výroční) schůzi jako vydařenou a nerozebírali jsme jednotlivé příspěvky. Mohlo jich být více, ale i to stačilo. Byl přijat návrh, aby každý člen výboru připravil třeba malou přednášku, kdyby někdy došlo k výpadku nebo ke zdržení přednášejícího a tedy aby bylo čím vyplnit nastálou pauzu. Byl upřesněn program přednášek. Po blahopřání Karlu Kašpárkovi k narozeninám schůze přešla ve volnou zábavu s nezbytným občerstvením po náročném výkonu.

Členská schůze 2. března 2018

Schůzi zahájil a vedl opět předseda Petr Metela. Bylo to velmi svižné. Začal zprávíčkami. Nabízí se k prodeji sbírka kaktusů v Kuřimi. Začínáme s přípravou výstavy, která bude 25. 5. až 3. 6. Připomínky z řad členů nebyly, mohli jsme rychle přistoupit k losování vstupenek. Tentokrát cenami přispěli pánové Vašíček (semena), Drápela (rostliny) a byla k dispozici i nějaká další semena. Výbor dárcům děkuje.

Protože jsem kvůli nenačítání návštěvě doma musel odejít dříve, zkusím přepsat něco z hlavní přednášky aspoň ze záznamu, který mi zachytili přátelé. Moje ženuška si ještě po těch -ceti letech nezvykla, že první pátek v měsíci mám v Brně kaktusáře.

Tož ke přednášce: Program byl náhradní, což vůbec neubralo na úrovni či kvalitě. Na předposlední chvíli se nám podařilo domluvit a pozvat Václava Jakubce z Luštěnic na mladoboleslavsku. Tento sympatický přednášející je mi povědomý a něco mi říká, že jsme u něj kdysi byli na zájezdě.

Václav Jakubec se uvedl tím, že přednášku přislíbil ve středu a narychlo něco připravil.

Začal tím, že Mexiko za posledních asi 27 let udělalo ohromný pokrok. Češi, či Čechoslováci mají o Mexiko velký zájem a potvrdil to tím, že v letadle jich potkává velké množství. Cesta začala komplikacemi v leteckém provozu, které stály cestovatele celý den. Dobrodružství s nouzovým únikem z letadla hned po nepovedeném startu, zraněním spolupustujících... Zdržení v hotelu, další zpoždění. Doletěli večer, auto připraveno. Prohlídka města. Katedrál, muzeum, tancující indiáni, množství lidí. Botanická zahrada, exkurze v ohromné vysoké škole se 66 tisíci studenty. Fotografie nejvyšší hory Mexika byly zakaleny smogem z hlavního města. Odtud se dostáváme do nějakého provinčního městečka. V Mexiku převládá křesťanství a nejhezčí budovou ve vesnici bývá zpravidla kostel. Během svátku Dušiček oslavují pozůstalí své nebožtíky návštěvou na hřbitově s pohoštěním a posezením. Přednášející zmínil i další lidové tradice, například vyplácení děvčat podobně našemu velikoně pondělnímu řádění. Dalšími zachovalými objekty jsou školy. Vláda se v posledních letech zaměřila na vzdělání. Začaly tam fungovat věci, které naopak u nás zanikají – jako poskytování pomůcek zdarma, doprava do školy apod.

Jsmo zase více v krajině. Návštěva pyramid Slunce a Měsíce. Výzkumy, průzkumy, vykopávky. Staletá historie, úchvatné stavební památky. Obklady stěn slídou, která se široko daleko nevyskytuje. Nástěnné kresby. Mraky návštěvníků. Zvýhodnění invalidních

návštěvníků – neplatí vstupné na kulturní památky. Václavovi se dostalo uznání, protože na pyramidu vyšplhal s berlemi.

A už jsme u botaniky. Ohromný cypřiš. Padesát osm metrů obvod, výška 42, 14,05 průměr, 817 m³ dřeva, 636 tun... Velký, že se nedal vyfotit. A ještě aztécká pyramida. Historický fotbal. Vítězné družstvo bylo obětováno bohům. Sýpky na obilí.

Po pětadvaceti minutách se dostáváme ke kaktusům. Cestou ještě zastávka u termálních pramenů, vodopád s teplou vodou, ohromný proud, masáž vodopádem. *Cephalocereus senilis*, *Ferocastus glaucescens*, agáve, mamilárie... Výprava jedenácti lidí se plazila po zemi hledajíc v zemi zatažené kaktusy. Lokalita vzácných kaktusů byla před lety zorána kvůli pěstování agáví – kaktusy se dají najít jen velmi vzácně.

Při opravě auta viděli na zahrádce grusony, které domorodec přinesl odněkud ze skal. Po krkolomné cestičce se tam šli podívat. Berle neberle, brašny s fototechnikou, převisy. Nedostupnost je záchranou pro ty překrásné rostliny. Obdivné vzdychání a smích obecenstva potvrzuje obdivuhodnost této vycházky.

Zimapánská přehrada s rostlinami *Echinofossulocactus sulfureus*. Popsaný 1837, potom ztracený, znovuobjevený, semenáčky dobře rostou, snad se brzy rozšíří. Mamilárie, miniaturní rostliny, další fosuláky, wilkoxie, ariokarpusy... O tyto obrázky ve zvukovém záznamu přicházím.

Následovala vyprávění, jak podle popisu cesty hledali zajímavé lokality. Ve vyprávění mi chybí souvislosti, je to útržkovité, absence obrázků dělá ze zvukového záznamu sérii útržků. Proto končím přepis, který by ani vám nedával smysl. Některé věci se prostě musí zažít. A podle vyprávění Václava Jakubce a prvních obrázků, které jsem ještě stačil zahlédnout, soudím, že jsem přišel o hezkou a zajímavou přednášku. Pestrou botanicou i mimitématy. Vše – podle mého – ve vyváženém poměru. Zřejmě i účastníkům schůze se přednáška líbila a zaujala tak, že vyrušování bylo opravdu minimum. Zvuk byl dostatečně kvalitní a vyprávění – jak už jsem byl zmínil – zajímavé a poutavé. Tož děkujeme za téměř dvouhodinovou přednášku plnou hezkých fotek, rostlin a vyprávění nejen o kaktusech.

Schůze výboru 13. března 2018

Tato výborová schůze byla v mnohém podobná té minulé, únorové. A nejen datem konání. I tentokrát největší část zabrala debata o výstavě. tentokrát však v poněkud konkrétnější rovině. Z návrhů Bukáckových jsme vybrali vhodné věci, měli jsme za sebou návštěvu prostorů ve Čtyřlístku a i proto nabývaly naše představy jasnější podobu.

V ostatním programu schůze již nebylo nic mimořádného, spíše upřesňování a dolaďování. Oficiální část jsme zakončili gratulací Radkovi Čechovi k narozeninám.

Členská schůze 6. dubna 2018

Celá dubnová schůze byla tentokrát věnována našemu čestnému předsedovi Josefu Odehnalovi. Po rychlém úvodu jsme přešli k nejdůležitějšímu bodu a to blahopřání našemu milému jubilantovi, který se dožívá osmdesáti let. Od výboru obdržel vedle blahopřání kytičky a bednu dobrých vín.

I další část schůze patřila jubilantovi. Samozřejmě přednáška. Byla vzpomínací, rekapitulační. Vzpomínalo se na cestování, na dobrodružství, na lidi a na rostliny. Těch cest bylo -náct od Kalifornie po Chile a spolucestovatelů nepočítaně. Tak jen namátkou: Bratr Václav, Leo van der Hoeven, Chloupek, Šeda, Kracík, Pavlíček, Šorma, Slaba, Horáček, Halda, Jakubec, Lipš, Kuman, Beliančin, Langr, Kasperski, Kousal... Řadu z nich známe z přednášek, ze zájezdů a ze setkání při různých dalších příležitostech. Desítky tisíc najetých kilometrů. Stovky obrázků. Jeden hezčí než druhý. Hafo vzpomínek a trocha dojetí.

Zkusme to však vzít trochu od začátku. První a zřejmě nejdelší cesta (43 000 km a čtyři měsíce) je z července až listopadu 1991. Jihozápad USA, Baja California a Mexiko. Doprovázel jej tehdy bratr Václav, který ve Státech pracoval. Josef tehdy potkal známé, s nimiž si převážně jen dopisoval a ti mu umožnili poznat spoustu zajímavých nalezišť.

Josef Odehnal má ze svých cest ohromnou spoustu obrázků. Ty starší ještě na diapozitivěch, novější už jsou pořizované digitálními přístroji. Na přednášce se však promítalo jen dataprojektorem. Nejprve zkusel diapozitivы skenovat, zjistil však, že nevybral vhodný skener, tak to zkusí znovu jinak a lépe.

Přátelé v cizině – samá známá jména proslulých kaktusářů, botaniků, cestovatelů, dobrodruhů, pěstitelů, sběračů a obchodníků. My je známe hlavně z literatury, Josef Odehnal jako osobní přátele.

Cestování zprvu s náhodnými spolucestovateli, někdy taky sám, porůznu stopem a všelijak. To byly první cesty. Další už byly organizované, více promyšlené a plánované. Pochopitelně i ve větším pohodlí.

Ačkoli jsme Josefa Odehnala slyšeli na přednáškách již mnohokrát, nikdy jsme se nenudili. Ani tentokrát ne. Z tak bohatých zdrojů dokáže dobrý vypravěč udělat originálních přednášek nepočítaně. Josef nám opět potvrdil, že mu to stále jde. Obdivuhodná paměť jen s občasnou nápovědou.

Ani tentokrát nemohu přepisovat celý obsah přednášky. Kdybych to uměl, zkusil bych aspoň popsat náladu a dojem. Jenže neumím ani to a slova záznamu mi proplouvají ušima.

Občas technická poznámka třeba o fotografování nebo o kvalitě filmů a jak vypadají po letech. Například barevné filmy z filmfabriky ve Wolfenu (OrWo) se soudruhům z NDR skutečně příliš nepovedly (na rozdíl od černobílých). Důležité bylo, že na obrázcích jsou zachyceny neopakovatelné zážitky a skvělé osobnosti, z nich některé již zůstávají jen ve vzpomínkách.

Téměř dvě hodiny vyprávění a promítání nebyly ani trochu únavné a nudné. Naopak pestré a stále zajímavé. Slyšeli jsme a cítili poutavou směs útržků příběhů, vzpomínek, zážitků, v nichž vždy bylo něco veselého nebo dobrodružného.

Dostalo se i na vzpomínky ze samého začátku. Roztrhání komunistické průkazky v osmašedesátém, koupený kaktus od Fleischera, poznávání brněnských kaktusářů, Josefa Moučky... první výsevy.

Dalo by to možná na knihu, kdyby někdo dokázal vzpomínky sepsat, uspořádat a převyprávět. Otázka je, zda by se našlo dost zájemců, kdo by to četl. Myslím však, že přinejmenším naši členové, kteří Josefa Odehnala znají, by takové povídání uvítali a ocenili. To se nikdy neoposlouchá. To nikdy nepřestane bavit. Zvlášť, když má člověk trochu vztahu ke kaktusům, k cestování, botanice...

Děkujeme vám, Josefe, za skvělou přednášku plnou vzpomínek, nádherných obrázků, za připomenutí významných osobností a věřte mi, že jste nebyl sám, koho trochu poznamenalo dojetí. Doba se mění, lidé se střídají, kaktusy kvetou... Tu přednášku si ještě někdy poslechnu celou. Udělám si na ni klid, někam se zašiju, nenechám se nikým rušit. Je v tom i kousek mých vzpomínek a určitě nejsem sám.

Tož hodně lásky a radosti do dalších let.

Schůze výboru 17. dubna 2018

Teplé dubnové počasí nás před schůzí posbíralo na terase u předsedy Petra Metely. Kaktusy ve skleníku, venku a v pařeništích zatím rozkvétaly jen vzácně, je to však docela slibné. Většina z nás po práci trochu vydechla, než jsme zalezli do chaloupky a začali schůzi.

Kromě běžné agendy jako upřesňování budoucích akcí a hodnocení schůze – shodli jsme se, že byla velmi vydařená a stala se i důstojnou oslavou narozenin předsedy Odehnala – jsme se propracovali k přípravě výstavy. Propagace, tiskoviny, příprava. Konkrétnější podoba všeho, o čem se mluvilo minule. Vzájemné informování a koordinace. Ladění a sjednocování. Termíny a úkoly. Na co jsme mohli zapomenout? Za kým ještě zajít. Co jsme to loni chtěli zlepšit? Atd. a tp.

Tento měsíc se nevyskytlo žádné „jubilejno“ některého člena výboru, tak jsme nakonec něco dobrého pojedli a rozešli jsem se domů s nadějnými vyhlídkami a natěšení na hezku a úspěšnou výstavu. – Jo a na obrázku výše jste asi poznali Karla Kašpárka, Petra Metelu a Standu Stuchlíka. To jen pro pořádek.

Výroční náležitosti klubu

Zde se dostáváme k záležitostem projednaným nejprve na schůzi výboru a zveřejněným na výroční členské schůzi.

Zpráva o činnosti Klubu kaktusářů *Astrophytum Brno, z. s. za rok 2017*

V minulém roce se uskutečnilo celkem 9 členských schůzí, které se konaly na akademické půdě Masarykovy univerzity. Přednášeli dva domácí přednášející a ostatní byli mimobrněnský. Na únorové výroční schůzi se volné tribuny zúčastnilo pět našich členů.

Nejdůležitější akcí byla výstava kaktusů a sukulentů v areálu Čtyřlístku v Brně-Bystřici, kterou navštívilo 1165 návštěvníků. Loňská výstava se konala v období 27. 5. až 4. 6. 2017. Celkem se jí zúčastnilo 39 vystavovatelů a byl vystaven 1301 květináč, což je o 140 méně než loni. Služeb se zúčastnilo 25 členů a odsloužili 235 hodin a na brigádách bylo 39 členů a odpracovali 298 hodin. Aranžování se opět ujala Jarka Životská s pomocnicí.

Jako každý rok uspořádal výbor první sobotu v září pro členy, kteří se podíleli na realizaci výstavy, zájezd za kaktusy, tentokrát na Olomoucko. Navštívili jsme pět sbírek, a to Michala Rece, Zdeňka Járu, Františka Šímu, Rostislava Kryštofka a Vladimíra Hanáka.

Dne 28. října 2017 se uskutečnilo sympozium v Brně-Líšni v kulturním centru. Na sympoziu byly předneseny čtyři odborné přednášky, Igor Dráb – USA, Mário Snopka – Peru, Eduard Chvosta – Omán, Libor Kunte – Kuba. Celkem se zúčastnilo 89 kaktusářů, z toho z brněnské organizace 63. Opět nás potěšili návštěvou přátelé z Polska.

V roce 2017 se výbor sešel celkem 13krát. Zpravodaj *Azet* v roce 2017 vyšel pouze třikrát. Snad se to už nebude opakovat a bude vycházet pravidelně.

V roce 2017 mělo členské příspěvky zapláceno 159 členů *Astrophyta*, z toho časopis z Prahy odebírá 60 členů, na členské schůzi 52 členů, dohromady 112, a 47 členů je bez časopisu.

Archiv *Astrophyta* je uložen u Petra Metely a knihovna, která je průběžně doplňována o nové publikace a má k dnešnímu dni 1211 zařazených titulů, je umístěna u Stanislava Stuchlíka.

Volná tribuna – Lachký

Volná tribuna – Křivánek

Gymnocactus (rapicactus) subterraneus

Tento kaktus se díky svému růstu netěší zvláštní oblibě kaktusářů, kteří milují převážně solitérní kulovitý tvar. *Subterraneus* vyrůstá z podzemní brambůrky krčkem o průměru do 5 mm, jehož délka se postupem let prodlužuje díky zasychajícím a odlupujícím se starším bradavkám rostliny. Krček si zachovává pružnost. Rostlina na obrázku má tenký krček délky 12 cm, krček se zaschlými bradavkami délky 10 cm a hlavičku o průměru 3 cm. Kveté brzy na jaře purpurovými květy. Při odlomení hlavičky a zakořenění se již podzemní brambůrka zpravidla nevytvorí, stejně tak jako protáhlý krček. Vypadá to lépe, ale už to není typický tvar *subterraneusu*.

Rudolf Moulis (vč. foto na titulní straně)

Volná tribuna – Mrkva

Naši tři členové – Stuchlík, Metela a Čech – jsou zastoupeni ve vedení Společnosti českých a slovenských pěstitelů kaktusů a sukulentů. Dva členové – Stuchlík a Čech jsou členy vydavatelské a redakční rady časopisu Kaktusy.

Adresa webu je www.astrophytum.cz a www.facebook.com/AstrophytumBrno Facebooku.

Závěrem bych chtěl poděkovat vám všem, kteří jste přispěli jakkoliv k činnosti našeho klubu.

Zprávu předkládá jednatel Radek Čech

Stav financí k 31. 12. 2017

Běžný účet	56 287 Kč
Pokladna	27 513 Kč
Celkem	83 800 Kč

Zpráva o hospodaření KK Astrophytum Brno za rok 2017 – Příjmy

Časopis a členské příspěvky	53 370 Kč
Výstava a prodej rostlin	90 474 Kč
Symposium (vstupné)	4 110 Kč
Sponzorské dary	10 000 Kč
Vstupné na členských schůzích	9 285 Kč
Ostatní (reklamní předměty, staré časopisy)	580 Kč
Celkem	167 819 Kč

Výdaje

Časopis	42 360 Kč
Výstava	53 274 Kč
Symposium	18 706 Kč
Zájezd	12 202 Kč
Azet	9 702 Kč
Nájem sálů	8 250 Kč
Literatura	5 599 Kč
Poštovní služby	1 073 Kč
Odměna přednášejícím	6 173 Kč
Ostatní	2 937 Kč
Celkem	160 276 Kč

Plán příjmů a výdajů pro rok 2018

Časopis a členské příspěvky	54 000 Kč
Výstava a prodej rostlin	70 000 Kč
Symposium	5 000 Kč
Vstupné na členských schůzích	9 000 Kč
Sponzorské dary	10 000 Kč
Příjmy celkem	148 000 Kč

Časopis	42 000 Kč
Výstava	40 000 Kč
Symposium	15 000 Kč
Zájezd	18 000 Kč
Azet	10 000 Kč
Nájem sálu – přednášky	9 000 Kč
Literatura	5 000 Kč
Poštovní služby	2 000 Kč
Odměna přednášejícím	4 000 Kč
Neočekávané výdaje	3 000 Kč
Výdaje celkem	148 000 Kč

Zpráva revizní komise o kontrole hospodaření Klubu kaktusářů *Astrophytum* Brno za rok 2017

Členové revizní komise př. Stanislav Stuchlík a Pavel Novák provedli dne 16. 1. 2018 kontrolu účetní dokumentace, pokladní hotovosti a dalších dokladů o finančním a materiálovém hospodaření spolku. Na základě provedené kontroly konstatují:

- Peněžní deník je veden řádně, úplně a správně, veškeré prvotní doklady jsou řádně evidovány, odsouhlaseny oprávněným zástupcem spolku, stav finančních prostředků na účtu souhlasí s účetní evidencí. Při namátkové kontrole účetních položek a dokladů nebyly zjištěny závady.
- Pokladní kniha je taktéž vedena řádně, úplně a správně, pokladní hotovost ke dni kontroly odpovídá evidenci v pokladní knize.
- V oblasti hmotného majetku nedošlo v průběhu roku 2017 ke změnám, evidovaný majetek je uložen u př. Metely.

- Finanční prostředky jsou čerpány v souladu se schváleným finančním plánem, prostředky jsou vynakládány účelně, případné mimořádné výdaje jsou řádně odsouhlasovány výborem a členskou schůzí.
- Na základě předložených dokladů a zjištěných skutečností konstatují členové revizní komise, že účetní evidence za rok 2017 podává věrný a správný obraz o hospodaření a majetku spolku.
- Ve spolkové knihovně je ke dni kontroly evidováno 1211 svazků, knihovna je uložena u př. Stuchlíka.

Zapsal Pavel Novák

Plán činnosti Klubu kaktusářů Astrophytum Brno, z. s. pro rok 2018

- Uskuteční se 9 členských schůzí;
- Podzimní sympozium se uskuteční 6. října 2018;
- Výbor se bude scházet pravidelně jedenkrát měsíčně, případně mimořádně;
- Výstava proběhne ve Čtyřlístku v termínu 26. 5.–3. 6. 2018;
- Bude zorganizován zájezd za kaktusy;
- Čtyřikrát vyjde zpravodaj Azet;
- Bude zajišťována distribuce časopisu Kaktusy a slovenského časopisu Cactaceae etc. a to buď zasláním poštou, nebo osobním odběrem na schůzi, rovněž máme možnost předplatit si Atlas kaktusů u Stanislava Stuchlíka;
- Knihovna a archiv budou průběžně doplňovány;
- Budeme pokračovat v činnosti ve vedení SČSPKS, z. s. a v redakční a vydavatelské radě časopisu Kaktusy.

Společenská kronika

Děkuji Karlu Kašpárkovi za dodání přehledu o členech, jejichž životopisná data máme k dispozici. Vezmeme to nejprve ve stručném přehledu a posléze se o některých osobnostech dočtete malinko podrobněji.

Jubilanti

Jan Březa 75 let
 Josef Odehnal 80 let
 Stanislav Stuchlík 75 let
 Jiří Škaloud 65 let
 Jiří Urban 70 let
 Josef Tománek 90 let
 Jan Ziegrosser 75 let

Zemřelí

Zdeněk Fleischer † 20. 7. 1978 40 let
 Jan Pechánek * 28. 7. 1918 100 let † 9. 2. 1988 30 let
 Antonín Hlinecký † 31. 7. 1988 30 let

Josef Odehnal – 80 let

Když se tak dívám na onu osmdesátku v nadpisu, vůbec se mi nechce věřit, že se náš čestný předseda Pepa Odehnal dožil 21. března tohoto věku. Vždyť stále oplývá energií, kterou by mu mohli závidět mnohem mladší kolegové. Jen dva měsíce před dovršením jubilea lezl po horách v Mexiku, aby zde hledal kaktusy v jejich domovině. A takových cest za kaktusy bylo opravdu mnoho. Navštívil při nich opakovaně Mexiko a USA v Severní Americe, v Jižní Americe Argentinu, Bolívii, Chile a Peru. Nezapomněl ani na protinožce, neboť se vydal i na dlouhou cestu do Austrálie a na Nový Zéland, aby zde obdivoval krásy sukulentů a dalších zajímavostí. Kdyby se spočítaly časy všech cest, které podnikl, byla by to slušná část jeho života.

Jeho skleníky a pařeniště přivítaly mnoho návštěvníků z řad milovníků kaktusů z nejrůznějších míst naší republiky a také z mnoha zemí Evropy i zámoří. Bylo u něho vždy co obdivovat, ovšem co já sám nejvíce obdivuji, je jeho neuvěřitelná výdrž ve výsevech. Není žádný troškař, když výsev, tak pořádnou porci semen. Ty tisíce a tisíce semenáčků, které dodneška vypěstoval, se rozcházely do nejrůznějších sbírek, aby zde přinesly radost jejich novým majitelům.

Mnohým kaktusářům by takováto pěstitelská činnost ve své rozsáhlosti stačila k tomu, aby byli plně vytíženi. Pepovi to nestačilo, a tak si k tomu ještě přibral funkci-onañení – jenom krátce vzpomenu jeho předsednictví ve sdružení Gymnofil, dlouholeté předsednictví v brněnském Astrophytu a nakonec byl také nejvyšším kaktusářským „šéfem“ u nás a na Slovensku, neboť se stal předsedou Společnosti českých a slovenských pěstitelů kaktusů a sukulentů. Za své úspěšné působení ve funkci předsedy Astrophyta byl jmenován jeho čestným předsedou. Ale to nebylo jediné ocenění, kterého se mu dostalo. Jeho všestranná činnost na poli kaktusářství byla po zásluze v roce 2008 oceněna nejvyšším oceněním, kterého je možné u nás dosáhnout – byl mu udělen Zlatý Alberto.

Co přát Pepovi do dalších let? Elán? – Ten má dosud ve velké míře. A tak ať mu hodně dlouho vydrží zdraví, které v kombinaci s jeho elánem zaručí do budoucna další úspěchy v kaktusářství – to přeji za celou kaktusářskou obec Astrophyta, za výbor a samozřejmě také za sebe. Pepo, vydrž!

Stanislav Stuchlík

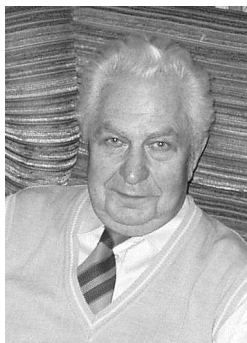
Fotografie ze zahájení výstavy 23. května 2008

Dr. Josef Tománek devádesátiletý

Tak jsem nakonec podlehl prosbě našeho výboru, abych se pokusil probrat své mozkové závity a vylovit tam některé souvislosti týkající se našeho oslavence, přítele Josefa Tománka. A tak si říkám, když mám o příteli Tománkovi napsat, měl bych hlavně vědět, co napsat. Je to vlastně v životě dlouhá historie a vzdálené vzpomínky jsou tak spletené a je jich tolik, že člověk ani neví, co. Pokusím se hlavně vyzvednout něco z jeho kaktusářské činnosti.

V první řadě musím poznamenat, že přítel Tománek je v současné době prakticky jedním z nejdéle pěstujících milovníků kaktusů v brněnském kroužku *Astrophytum*. I přes dlouhou dobu, co se věnuje kaktusům a iniciativám spojených s tímto hobby, není částí brněnské kaktusové obce až tak známou osobou. V mých kaktusových začátcích (1963) a pokud si dobře pamatuji, se přítel Tománek věnoval rodu *Mammillaria*. Nevím ale, jestli je tomu alespoň částečně ještě dnes. Známy je hlavně jako gymnofil. Zápis jeho příslušnosti ke gymnofilům je z roku 1971? Tak dlouhá cesta mezi kaktusy a velmi dobrými znalostmi napříč kaktusovým spektrem musela zákonitě vyústit v to, že nemohl zůstat pouze v pozadí. V roce 1988 převzal funkci redaktora zpravodaje *Gymnofil*. Již v roce 1987 začal zpravodaj vycházet v sešitové podobě A5. Od roku 1971, kdy vyšlo první číslo, až do roku 1986 vycházel zpravodaj formou listů A4. Od té doby, co pracoval jako redaktor, se snažil o to, aby byl soustavně zdokonalován a to jak po stránce celkové kvality, kvality tisku, barevných fotografií a podobně. Díky jeho překladům, které zpravodaj dobře doplňovaly, se dostal na velmi kvalitní úroveň. Tato realizovaná úroveň pokračuje dále a technika dostává zpravodaj zase o něco dále. Mě se na tyto časy velmi dobře vzpomíná. Nevím, zda to vyjádřím dobře, ale byla to pro mě velmi pohodová doba. Bylo by dobré zavzpomínat také na naše schůzky nad tvorbou obsahu časopisu, které byly vždy přínosné a přátelské. Také bych se měl zmínit o našich gymnofilských schůzkách na závěr kaktusové sezóny u přítele Procházky dopoledne a u přítele Ondrouška v Čebíně odpoledne. Myslím si, že to sem také tak trochu patří. Druhá nebo třetí sobota v měsíci září je svátkem brněnských gymnofilů. Dlouhá léta jsme se takto u Ondroušků v sobotu odpoledne scházeli. Bez červeného vína, špekáčků a hodně diskusí, jsme si už nedokázali závěr sezóny představit. A takto přetrvává až do dnešních dnů, i když se už k Ondrouškům nejezdí. Vzpomínám si ještě na návštěvy pana Schütze, Moučky, Stuchlíka, Hlineckého, Macháčka a dalších.

Není možné si myslet, že má jako hobby jenom kaktusy. Těch různých vášní má několik. Není účelem, abych je jmenoval všechny. Za všechny ale musím jmenovat fantastickou sbírku mravenců. Nikdy jsem nic takového neviděl. Nesmím opomenout zmínit jednu velkou společnou vášň manželů Tománkových. Mnoho úsilí, času, radosti věnují zahradničení na svých zahradách.

Mohl bych vzpomínat a psát ještě dlouho. Myslím, že to až tak úplně účelné není. Jedno je ale nutné ještě připomenout. V roce 2006 byl příteli Dr. Tománkovi udělen titul „Čestný člen svazu *Gymnofilů*“.

Milý Josefe a tak mi dovol, abych Ti za brněnské kaktusáře a i za sebe, k Tvému významnému životnímu jubileu popřál, aby Tě do dalších let provázela jen dobrá mysl, štěstí, radost, spokojenost a hlavně to nejdůležitější – hodně a hodně zdraví.

Přítel J. P.

Symposium – vzpomínky a dokončení

Poslední přednášky ze sympózia, stručná informace, zkrácený přepis.

Mário Snopka – Peru

Přednáška trvala hodinu a 35 minut. Mário se představil s tím, že není klasickým přednášejícím, tak to možná nebude dokonalé. Mluvil o cestě z roku 2015, kterou vykonal s Jiřím Kolaříkem (i on nám o ní vyprávěl), Lumírem Králem a Frantou Frídem. Přešli na ní 7700 kilometrů od Limy směrem dolů, potom k chilským hranicím, do Cuzka a dále na sever.

Mária zajímají zejména cereusy a dosti se jim ve svém vyprávění věnoval a popisoval je. Nechyběla ani *Islaya omasensis* s typickými žlutými květy s narůžovělými okraji. V tropické oblasti potkávali a poznávali vedle kaktusů i další tropickou flóru. Padala i jména dalších kaktusů, zeměpisné názvy a vyprávění o těch rostlinách a lokalitách.

Smočení nohou v hodně studeném pacifiku, létající kondori a kaktusy. Islaje, úvahy o lokalitách a výskytu rostlin, spousta drobných příběhů. Klidný a méně výrazný hlas mluvil o cestách v údolích, o obrovských trsech tilandsí, jinde zaujaly zase opunciovité...

Zeměpisné a klimaticky pestré Peru, i čtyřtisícové nadmořské výšky s krotkými domestikovanými lamami vikuňa a ojedinělými rostlinami. Řídké osídlení, opuncie. A zase cereusy, popisy a vyprávění. Jezero Titicaca, město Puno, chladno a množství turistů. Místní si toho neváží a neudrží tam pořádek. Škoda.

Cesta na Machu Picchu. Úžasný zážitek. Oblíbená turistická destinace v tropech. Rostou tam orchideje, petronie... Skály, schody, cestičky, obdivuhodné historické stavby.

Druhou půlku už jen přeskakují, návštěva národního parku Huascarán, všude opět zajímavé rostlinky. Kaktusy i drobné skalničky.

Ke konci smutné vyprávění o čilém stavebním ruchu na lokalitách kaktusů a praktická likvidace této lokality – jev známý i z jiných přednášek a jiných míst.

Petr Metela poděkoval přednášejícímu za přednášku, za niž ten ani nechtěl honorář a rovněž poděkoval a pochválil Máriovu činnost na správě našich webových stránek.

Byl čas popřát dobrou chuť k obědu, naznačit cestu k možným občerstvovným a těšit se na další přednášku po přestávce.

Eduard Chvosta – Omán

Jako třetí přednášející se představil pražák – coby bývalý student zahradnické školy v Brně-Bohunicích, který chodil na praxi do JZD Mír Tuřany, kde se nakazil kaktusářstvím. Děkuje Brnu za to, že se stal kaktusářem.

Ač kaktusář, na rodinnou dovolenou jel za teplem do Afriky – Ománu. Začal trochou teorie, zeměpisu, porovnáváním rostlin, klimatologickou historií, srovnáváním rostlin na dvou stranách Sahary, která musela být v minulosti zelená, o čemž svědčí právě podobnost rostlin na protichůdných stranách.

Omán je země s vápenatými sedimenty, s minerální spíše zásaditou půdou. Země stoupá od moře až do výšek přes dva tisíce metrů. Oceán poskytuje vzdušnou vlhkost a dost srážek – dokonce více, než třeba v Brně. Sukulentům se daří více na závětrné straně ve srážkovém stínu. Pro návštěvu je vhodné dobře promyslet roční období, povětrnost i vegetační stav rostlin.

Na své si přišli nejen sukulentáři, nýbrž i ostatní botanici a květináři a za hrádkáři mohli poznat spoustu svých rostlin nebo jejich příbuzných.

Hodinová přednáška mi připadala zajímavá, příjemná a docela pestrá. Příjemné poznání jedné se zemí, kde jsem taky ještě nebyl. Mohu si jen představovat. Návštěvníci přednášky si kromě toho mohli samozřejmě prohlédnout i obrázky. I zde byly vsuvky drobných mimotémat, stravování, lidé, drobné příběhy, kultura, něco o společnosti, která je převážně muslimská. Architektury – samá mešita, chudá i bohatá, pestrá. Starobylá i nová výstavba. Státu vládne sultán a dvoukomorový parlament, který má však pouze poradní funkci. Země je prosperující a ukázněná. Oblíbený je chov koz a krav, ačkoli tam zdánlivě nemají moc co zrát, přesto zvířata nevypadala na to, že by strádala.

Přednáška byla zakončena odkazem na odborníka a znalce této země – Luboše Hojného ze Dvora Králové. Doporučil i tamní literaturu o rostlinách. Pozval účastníky do Prahy-Tróje na expozici zimovzorných kaktusů a jiných sukulentů pod širým nebem. Zmínil i jejich výstavu (s dvouletou periodou), zmínil i další expedice, které poskytují inspiraci i materiál pro další zkoumání a pěstování.

Libor Kunte – Kuba

I poslední přednášející na úvod prohlásil, že je rovněž poznamenaný Brnem. Podobně jako předchozí vykonával praxi v bývalém JZD Tuřany a prošel řadu brněnských sbírek.

Libor navštívil Kubu poprvé a zaujala jej tak, že se tam chce vrátit. Privil, že je třeba si Kuby ještě užít, než to tam zaplaví Američané, až tam začnou houfně jezdit.

Před cestou měl spoustu rozporuplných informací. Nevěděl tedy, jak se má na cestu připravit. Kuba nejsou zdaleka jen překrásné pláže u Karibského moře.

Na jedné z prvních fotografií byl Kryštof Kolumbus, který v ta místa kdysi přijel. Zážitkem byla i setkání s dětmi, které si – na rozdíl od našich – dovedou vážit možnosti vzdělání.

Na každém kroku jsou vidět připomínky a propaganda socialistického režimu, na nějž můžeme pohlížet z různých stran, chceme-li zůstat spravedliví a nepodlehnout jednostranným prohlášením a hodnocením, jakých se nám u nás hojně dostává. Ze soukromého podnikání jsou prý zatím povoleny jen ubytovací služby a taxislužba.

A jdeme do přírody. Záchraná stanice zvířat, Libor tam má přítele veterináře. A rostliny: Agáve, melokaktus – uměle zasazený, vlhko, horko, časté přeháňky. Nikdo by v tropech s 1200–1400 mm srážek ročně kaktusy nehledal. Palmy a opět melokaktusy. Endemický dendrocereus – jediná rostlina původního společenstva, která zůstala na nově vybudovaném golfovém hřišti. Plod má veliký, dužnatý, je v něm však velmi málo semen.

Ibišek lípovitý. A opět dendrocereus. Snímky lidí, kteří někdy vypadají docela bláhově. S domorodci se bavili často, ti znají přírodu velmi dobře a byli dobrými rádci a průvodci. Velmi spolehlivě pomohli cestovatelům nalézt vytožené rostliny – a to i v komplikovaném zarostlém terénu. Bez průvodce není šance.

Kubánci vydávají velmi pěkný botanický časopis, zaujal záchranný program rostliny *Melocactus actinacanthus*.

Libor vzpomenu i profesora Glossera, kterého velmi dobře známe a který kdysi na Kubě objevil *Melocactus perezasoii* – jak se dnes nazývá. Češi jsou v zemi oblíbení, protože v minulosti zde mnozí Čechoslováci pomáhali budovat zejména průmysl. Jeden z nich si dokonce pamatoval profesora Glossera. Další zase kdysi montoval ve Strakoncích motorky

„chava“. Na své cestě potkali dokonce paní, která utekla po roce 1989 před nástupem kapitalismu z Kladna na Kubu, provdala se tam a žije si zřejmě spokojeně.

Všude spousta levných potravin. Dvoji měna (směnné peso pro turisty a národní peso) napoprvé zmate návštěvníky kurzový rozdíl obou měn. Znamená to i rozdílné ceny často znevýhodňující turisty. Jsme zřejmě někde na trhu. Slyším vyprávění o ovoci a jeho cenách, obchod cukrem dostal rovněž na frak, velmi levné ryby na trhu, vynikající pivo. Navštívili i zpracovatelský závod na kokos. Kokosy se suší a pak se z nich lisuje olej.

A zase zpátky k rostlinám. Krásné a vzrostlé melokaktusy rostou ve zvláštních enklávách, kapsách naplněných mineralizovaným materiálem.

A jsme na lokalitě rostlin *Escobaria cubensis*. Obrázky nejsou dokonalé, protože bylo pod mrakem, přšelo, málo světla, někdy se muselo přisvětlovat bleskem. Tato rostlina je dokonalým lákadlem na svilušky. I tyto rostliny mají velmi málo semen v plodech.

Cestou zažili i hurikán. Najednou spadlo 500 mm vody (co bychom dali i za desetinu), vítr foukal až 240 km/h. Rostliny se zakrátko zotaví a znovu rozrostou. Bouřka měla i svůj pozitivní efekt, protože se daly na zeni sbírat tilandsie a všelijaké broméliovitě.

A dostáváme se na jihovýchod. Kvůli poničeným cestám se však nedostali až na naleziště. Některé melokaktusy mají jména znějící maďarsky, protože zde působilo i mnoho Maďarů, kteří zde takto zanechali svou vizitku. Nechyběla ani oblíbená *Mammillaria prolifera*, ssp. *haitiensis*. Má hrubé stonky, až 6 cm, zatímco my ji známe jako drobnou rostlinku. Krajina s kaňony, řekami, kopci, dostupnost velmi nesnadná. A zase rostliny, jejichž názvy mi bez obrázků nic neříkají. Jejich popisy jsou však dobré a působivé.

A poslední minuty – návštěva doutníkové manufaktury, výlet do botanické zahrady v Havaně, ukázka těžce invazivních rostlin, město, budovy, technika...

Hodinová přednáška utekla jako nic, Libor Kunte umí dobře a poutavě vyprávět. Žádný uspávač hadů. Tato přednáška se mi líbila nejvíc, ač ani z ní neznám obrázky. Poslechl jsem si ji celou a vychutnal jsem si ji skutečně se zájmem.

Poděkování poslednímu přednášejícímu, rozloučení s účastníky, připomenutí místním, že za pár dní bude členská schůze. A já jsem splnil svůj dluh z minula a trochu připomenul znamenité přednášky na šeho loňského sympózia.

Výroční členská schůze Notosekce v Pršticích

Ve dnech 14. až 16. 9. 2018 se koná výroční členská schůze Notosekce v Pršticích. Schůze je určena nejen členům Notosekce, zváni jsou všichni příznivci rodu *Notocactus* z Brna a okolí. Bližší informace podá Jaroslav Kašparovský, Měličany 122, 664 64 Dolní Kounice, e-mail kasparovsky.jaroslav@email.cz, mobil 604 112 370.

Závěrem se omlouvám za přeházené položky ve výročních náležitostech. Je to kvůli tomu, abych obsah co nejvíce smáčknu, protože už se nedalo moc mazat a nevyšly by mi stránky. Děkuji za pochopení.

Azet – zpravodaj Klubu kaktusářů Astrophytum Brno – Neprodejné – Redakce, jazyková úprava, sazba: Josef Polách – sazba systémem $\text{\TeX}$ s použitím písma Lido – tisk: Tiskárna Indra – vytvořeno s použitím legálního a svobodného softwaru – aniž bylo vědomě ublíženo živým tvorům – v člancích byly opraveny jazykové a typografické chyby, beze změny smyslu sdělení, není-li uvedeno u příspěvku jinak – připomínky, náměty, příspěvky prosím na adresu josef@polach.org